

Описание на възпаление на тестиса

Възпалението на тестиса и неговия придатък (епидидим) може да бъде остро и хронично. Инфектирането идва или през пикочния канал, пикочния мехур, простатната жлеза и бъбреците, или по кръвен път - особено често при заушка, гнойно възпаление на кожата, ангина и сепсис.

Причини за възпаление на тестиса

Причинители на инфекцията могат да бъдат различни бактерии, като при хронично възпаление най-чест причинител е туберкулозният бактерий.

Симптоми на възпаление на тестиса

И при остро, и при хроничното възпаление заболяването започва внезапно с температура, болки в тестиса и придатъка, които са с характерно излъчване към слабинния канал и бъбречната област. Кожата на торбичката се зачервява и отича. Тестисът е уголемен - до гъше яйце, плътно еластичен и болезнен. Съответният придатък не е задебелен. Понякога може да се събере течност около тестиса. При епидидимита (възпаление на придатъка) придатъкът надебелява, става твърд и болезнен, но тестисът е нормален и съвсем слабо болезнен при опипване. След острия стадий (10-12 дни) възпалителният процес преминава в обратно развитие. В намаления по големина епидидим се образуват твърди, плътни участъци на големина до царевично зърно, които могат да запушат семенния канал и ако заболяването е двустранно, да доведат до стерилитет. Триперните орхити и епидидимити след видимо оздравяване често рецидивират многократно.

Лечение на възпалението на тестиса

Лечението на орхита и епидемита изисква пълен покой чрез повдигане на мъдната торбичка със суспензориум. При нагнояване (се прави разрез и дренаж. От хроничните епидемити най-чест и с най-голямо значение е туберкулозният . Той засяга възрастта между 20 и 30 години. Приема се, че туберкулозният епидидимит е вторично заболяване при съществуваща туберкулоза на други органи (бъбрек, бял дроб), като придатъкът се заразява по кръвен път. Болестта започва постепенно с тъпа болка в увеличения придатък. Тестисът обикновено е непроменен. Семенният канал е уплътнен и възлест, подобно на броеница. Понякога се получават размекване, прирастване към кожата и отваряне на фистула, от която изтича гной. Лечението на туберкулозния орхит и епидидимит включва укрепване на организма, покой, разнообразна храна. Под контрол на лекар се прилагат съответни противотуберкулозни лекарства. Лечението трябва да се провежда упорито в течение на месеци, като през това време се избягват полови сношения. Когато консервативното лечение не даде ефект, налага се операция - най-често отстраняване на заболелия придатък. При въвличане в болестния процес и на тестиса може да се наложи и неговото отстраняване.